

Barákoviny

Studentské noviny psané studenty pro studenty, naše učitele i širokou veřejnost

Partneři našich novin: **vydání tohoto čísla financoval kadeřnický Salón Elisabeth - Hair Expert Studio v Čížkovicích. Děkujeme :-)**
A kdo bude partner pro malovýrobu tištěné podoby dalšího čísla našich novin? Jsme děti a s tímhle potřebujeme opravdu pomoci.

RUBRIKY:

Mé Hobby

„Kickbox mne naučil více přemýšlet“, říká Honza z 8.A, medailista z mistrovství ...

Fauna a flóra u nás doma

Dan s Rendou představují papouška Péťu - žaka liberijského

V oběti múzy

Do hry na akordeon v podání Michala Šlégra se stojí zaposlouchat.

Dobré skutky

Martina pomohla svému spolužákovi vytáhnout hrozící 4 z matematiky na 3.

Soutěžíme

Píšeme nejdelší text ze slov o stejném počtu písmenek :-)))

Cestou necestou

Příhody jedné rodinky na cestě do Chorvatska.

Byli jsme s bráchou Edou na prázdninách u babičky a dědy ve Vrbičanech. Pomáhali jsme dědovi vyorávat brambory a pak jsme je s babičkou vybírali. Při vybírání babička najednou našla v hlíně pod bramborem dvě obří kukly! Doběhli jsme pro sklenici s víčkem a obě kukly jsme pohodlně ubytovali do hlíny. S Edou jsme si je vzali domů. Naše maminka učí přírodopis a tak nám řekla, že jsou to kukly Lišaje smrtihlava. Ale to nás nevylekalo. Sklenice jsme dali nad postel na polici. Pojmenovali jsme je Larvíci a nechali je v klidu kuklit.

pokračování na str.3

Itálie Riccione

Ozdravný pobyt – Itálie - Riccione

V měsíci červnu proběhlo na naší škole několik úspěšných soutěží a akcí. Největší akcí bylo uskutečnění ozdravného pobytu pro žáky 6. – 9. tříd v Itálii, kterého se zúčastnilo 41 žáků. Místem pobytu bylo město Riccione, kde žáci ..

pokračování na str.6

Školní kantýna paní Povové

Kantýnu jsem si v naší škole pořídila před 13 lety, ještě za ředitelky paní Pelikánové. Byl to dobrý nápad v tom, aby děti měly pitný režim, a když si třeba zapomenou svačinu, tak aby si tam něco mohly koupit. A hlavně mne práce s vámi dětmi moc baví. Samozřejmě mám pro vás v kiosku v nabídce i velmi žádané cukrovinky, které, vedle zdravé výživy, doplňují můj kiosek.

pokračování na str.7

Mé Hobby

O kickboxu s Honzou Karfíkem z 8.A

Od školky jsem hrál házenou, ale kolektivní sport mne tak nějak přestal naplňovat, a tak jsem hledal jiný sport. No a můj strejda mi poradil, ať vyzkouším kickbox. Tak jsem dal na jeho radu a dnes mohu říci, že jsem udělal opravdu moc dobře.

Tréninky mám 2x týdně a na doma jsem si ještě sám vytvořil tréninkový plán na posilování a kondičku, protože rád vítězím.

Když se řekne „kickbox“, tak si hned většina přestaví brutalitu a mlácení, ale opak je pravdou. Dříve jsem se často přichomejtl k věcem mezi spolužáky, které mi přinášely jenom problémy

a kickbox mne naučil více přemýšlet, co dělám. Dá se říci, že čím větší mám postupně ránu, tím více se držím zpátky.

Tréninky jsou bezpečné ale už se mi stalo, že jsem při technickém souboji poslal kamaráda K.O. Byla to shoda náhod, protože on mi chtěl dát kop a já jemu zase hák. On se při kopu odkryl a něchtěně to dostal v plné síle. Nic se mu ale nestalo, protože používáme chrániče.

Když jedu na zápasy tak mne na ně vozí děda, mamka nebo bratr. Chtěl bych vyhrát mistrovství republiky a alespoň 2. nebo 3. místo na mistrovství světa. Ale to mám před sebou ještě hodně práce.

Při kickboxu používám bandáže na ruce, které zpevňují zápěstí, aby se při úderech nevyklouvalo. Dále mám ve výbavě boxerské rukavice, chrániče na nohy (jsou holení, holení+botička a celkové, ale já mám jenom celkové a holení), suspensor (chránič rozkroku), skusky na zuby (párkrát jsem dostal do zubů a skusky zůstaly neporušené a zuby mám také ještě všechny, takže opravdu fungují) a helmu.

Kickbox mi přinesl do života radost a osobní uspokojení z úspěchů, které se mi daří získávat.

Trénuji v Lovosicích v klubu kickboxu a boxu Schejbalgym. Za své úspěchy vděčím svým trenérům: Vítu Masopustovi, Marku Punčocháři, Michalovi Lupínkovi a celé mé rodině, která mne podporuje.

Významnější úspěchy Honzy:

- 2x 3. místo na mistrovství republiky
- 1. místo na mezinárodním turnaji Christmas Cup
- 1. místo na mezinárodním turnaji Czech Open

napsala: Elisabeth D. Harrerová, 7.A

foto: Lubomír Harrer

z Wiki o kickboxu

Evropský styl kickboxu vznikl jako kombinace Muay Thai a japonského kickboxu a jejich pravidel. Dělí se do tří odlišných disciplín.

Semi Contact (Points Fighting):

Semi-contact je prakticky nejbezpečnější formou kickboxu. Bojovníci nesmí jít do plného kontaktu a síly, soupeře se musí jen lehce dotknout. Zápas je zastaven po každém střetu s patřičně provedenou technikou úderu a kopu, za které jsou sudími udělovány body. Semi contact je podobný karate.

Light Contact:

To samé prakticky platí i pro light-contact jen s jedním rozdílem – zápas není zastavován po každé bodované technice.

Full Contact:

Full-contact je disciplína kickboxu, jejímž smyslem je porazit protivníka pomocí plné síly úderech a kopech, které musí zasáhnout povolená místa s odpovídající přesností, rychlostí a směrem, jež formuje správný kontakt mezi bojovníky. Údery a kopy jsou povolené na předek a strany hlavy, předek a boky těla (nad pasem). Povolené jsou také podmepty.

Existuje ještě speciální forma kickboxu tzv. **low-kick**, jež je téměř totožná s full-contactem pouze s tím rozdílem, že jsou povoleny kopy na soupeřova stehna. Taky existuje další speciální disciplína kickboxu tzv. **kicklight**, která má stejná pravidla jako u light contactu s jediným rozdílem, že v zápase jsou povolené kopy na soupeřova stehna stejně jako u low-kicku.

Smrtihlav v posteli

... pokračování z titulní strany

Asi za tři týdny, zrovna když jsem si šel lehnout do postele, zaslechnu nějaké pískání. „To jen brácha ze spaní“, myslím si. Tak se podívám za sebe, kde má Eda postel, a vidím, jak mi něco velkého leze po polštáři. Trochu jsem se lekl, ale došlo mi, že to je náš Lišaj. Volám rodiče, „SOS, Lišaj se vylíhnu!“ Když se v pokoji rozsvítilo, uviděl jsem ho v plné parádě, Lišaj byl velký skoro jako dlaň a krásně žluto-černý. Ještě knížce od maminky jsem si našel, že je to jeden z největších motýlů, kteří u nás žijí. Má moc rád med a v přírodě za jeho mlsání ve včelím úlu občas zaplatí životem. Tak mu med budeme dávat k večeři a jeho život chránit před naší kočičkou Ťapičkou.

napsali a nafotili: Čenda Prokeš 3.A, Eda Prokeš 1.A

Barákoviny

REDAKČNÍ ŠCHRÁNKA

PRO DORUČOVÁNÍMĚTŮ, ČLÁNKŮ

A JINÉ KORESPONDENCE REDAKCI

redakce@barakoviny.cz

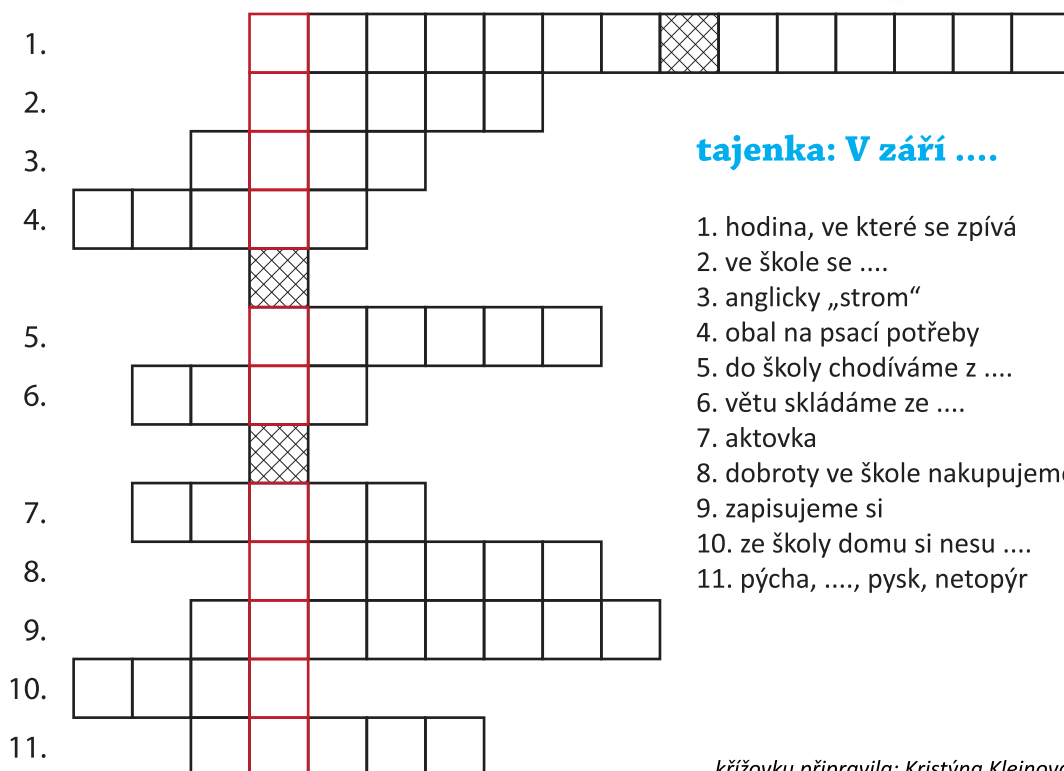
Sháníme spolehlivé

- redaktory stálých rubrik
- redaktory událostí
- redaktory soutěží
- redaktory článků o škole
- autory vtipů
- autory příběhů
- kresliče komiksů
- ilustrátory
- malíře obrázků
- hledače talentů a šikulů
- korektory textů
- fotografy

Zajištěná podpora

Pro fotografy konzultace s profesionálním fotografem a možnost využívat pro fotografování i Ateliér kreativní a trikové fotografie v Čížkovicích

Pro kresliče, malíře a ilustrátory možnost využívat k tvorbě příspěvků mojí pracovní stanici s kompletní sadou profesionálních grafických programů od Adobe ve verzi CS5 a s grafickým tabletem a grafickým monitorem Eizo Flexscan SX. Pokud byste chtěli zkusit pro Barákoviny kreslit, malovat či ilustrovat přímo digitálně, Tak vás to rádi budeme učit :-)

tajenka: V září

1. hodina, ve které se zpívá
2. ve škole se
3. anglicky „strom“
4. obal na psací potřeby
5. do školy chodíváme z
6. větu skládáme ze
7. aktovka
8. dobroty ve škole nakupujeme v
9. zapisujeme si
10. ze školy domu si nesu
11. pýcha,, pysk, netopýr

křížovku připravila: Kristýna Kleinová, 7.A

Tajenka z minulého čísla: "každý se těší na prázdniny".

z Wiki o akordeonu

AKORDEON zvaný též tahací harmonika (slangově také *držky* a *zednický klavír*) je dechový, vícehlasý hudební nástroj, u něhož jsou zdrojem zvuku kovové, dřevěné či plastové jazýčky, rozechvívané proudem vzduchu. Ten je získáván pohybem měchu. Pro ovládnání nástroje slouží dvě skupiny kláves. Akordeon patří mezi aerofony.

Akordeonem v dnešním pojetí se rozumí stejnozvučný chromatický nástroj, tedy takový, u kterého výška tónu nezávisí na směru pohybu měchu a na kterém lze zahrát úplnou chromatickou stupnici. Harmonikou rozumíme různozvučný diatonický nástroj, kde se výška tónu mění v závislosti na pohybu měchu a který je laděn v konkrétní diatonické stupnici (nelze zahrát některé půltóny). Terminologie není zcela ustálená. V některých publikacích se harmonika používá jako zastřešující název zahrnující i akordeon, v jiných se toto označení omezuje pouze na různozvučné a diatonické nástroje.

První akordeony začal v roce 1822 stavět Friedrich Buschmann Berlíně. Své nástroje označoval jménem Handäoline. Patent na nástroj s názvem akordeon získal v roce 1829 vídeňský nástrojář Cyrill Daiman.

V obětí múzy

s Michalem Šlegrem ze 7.B

Jako první jsem dostal dětské piano. Nejdříve jsem na něj brnkal tóny, které nedávaly smysl a ani rytmus, ale potom jsem hrál lépe, a to bylo fajn :-). Pak mi rodiče dali na klín akordeon a řekli: „Zkus něco zahrát.“ Zkoušel jsem zahrát Ovčáky a nějak se mi to povedlo a zalíbilo. Konec konců, akordeon má klaviaturu, stejně jako piano, takže pravou rukou mi to šlo hned dobře.

Na akordeon hraji od 4 let. Akordeon jsem zvolil proto, že je z různých druhů harmonik nejjednodušší. Mám celkem 4 akordeony. Učím se u pana učitele Březnovského v ZUŠ v Lovosicích, kde trénuji jednou týdně v pondělí a doma pak trénuji každý den. Občas hraju i pro veřejnost. Hrál jsem třeba u babtistů, na vánočních besídkách naší školy atp. Vždycky mám trému, ale jen před tím než začnu hrát. Pak už vnímám jenom tóny a cítím se šťastný.

Ve hře bych se chtěl o hodně zlepšit a jednou bych to chtěl dotáhnout hodně vysoko.

napsala: Elisabeth D. Harrerová, 7.A

foto: Lubomír Harrer

Dobré skutky *mezi námi*

Jmenuji se Martina Svobodová a pomohla jsem svému spolužákovi doučit se matematiku. Spolužák se jmenuje Tomáš a chodili jsme spolu do čtvrté třídy. Tomášovi nešla vůbec ve škole matematika. Paní učitelka třídni mu řekla, že se musí lépe učit a stále si všechno opakovat. Byl bezradný. Vypadalo to s ním velmi bledě, protože mu hrozila z matematiky dostatečná. Tak jsem mu tedy nabídla, že se budeme učit společně a že ho doučím, co půjde.

Dohodli jsme se spolu, že se budeme učit matematiku v družině, každé odpoledne po škole. Já jsem si strašně chtěla hrát s kamarádkami, avšak také jsem mu chtěla pomoci. Učili jsme se tak téměř měsíc, každé odpoledne. A výsledek se dostavil! Paní učitelka ho z matematiky několikrát ústně vyzkoušela a spolužák nakonec dostal na vysvědčení trojku!

Tomáš byl velmi rád a já také. Poděkoval mi a já jsem dostala od paní učitelky pochvalu. A navíc jsem měla dobrý pocit u srdce, že jsem mu skutečně dokázala pomoci.

napsala: Martina Svobodová, 5.A foto: Lubomír Harrer

Itálie Riccione ... pokračování z titulní strany

... strávili 8 dní v krásném prostředí plném slunce a dobrého jídla. Součástí pobytu byl i výlet do San Marina, návštěva miniatur v Rimini a místních trhů. Během pobytu byly pro žáky připraveny různé soutěže a sportovní aktivity. Všichni žáci odjížděli domů spokojeni, odpočinuti a plni nových zážitků. Velký dík patří všem vedoucím, bez kterých by se tento zájezd nemohl uskutečnit. Dále děkujeme také žákům, kteří si zaslouží pochvalu za bezproblémové zvládnutí celého pobytu.

Tanti saluti a tutti!

O Riccione

Okolí Riccione nabízí širokou škálu možností zábavy i kulturních a významných akcí. Riccione není jenom o dlouhých písčinych plážích, ale pozornosti návštěvníků by neměly ujít i antické ruiny od starověkého Říma až do středověku.

Pokud jde o kulturu, v Riccione se pořádá mnoho festivalů, prezentací autorů knih, koncertů, divadelních představení a mimo další události i vzrušující hudební festival Malatesta, který lze považovat za nejprestižnější událost, hostující největší hudebníky světa. Malatesta se koná každoročně na přelomu srpna a září.

Při procházkách úzkými uličkami historického centra města, zvou k návštěvě malebné obchůdky řemeslníků, vinotéky s bohatou nabídkou vybraných vín či restaurace obšťastňující chuťové buňky svých hostů.

Riccione je však velmi vstřícné i mladým lidem, pro které zábava nikdy nekončí, ať již ve dne nebo v noci. K dispozici jim jsou desítky diskoték a nočních klubů, street barů nebo hudebních klubů, kde se tančuje, pije a raduje ze života.

*volně přeloženo
z oficiálních stránek Riccione*

sloupek sponzora
tohoto vydání

Salón Elisabeth
Hair Expert Studio
Jiráskova 4, Čížkovice
www.salonelisabeth.eu

Ahoj. Jmenuji se Lucie Ludvíková a moc ráda jsem podpořila tak úžasný dětský projekt, jakým jsou vaše Barákoviny.

Moc vám přeji, abyste při jejich tvorbě vydrželi a naplnili jejich myšlenku, dávat svými pozitivními příklady inspiraci spolužákům, co se zatím stále ještě hledají, nebo mají doma stížené podmínky pro vlastní seberealizaci.

Sama vím, jak těžké bývají začátky dobrých projektů a proto věřím, že můj příspěvek vašim novinám bude příkladem pro ostatní, které oslovíte s prosbou o partnerství tištěné podoby Barákovin.

Vaše snaha o dostupnost Barákovin i dětem, které nedisponují připojením k internetu, tablety a chytrými telefony, je projevem hezkého sociálního smýšlení, které si podporu rozhodně zaslouží.

Už teď se těším na další vydání :-)

Soutěžíme

nejdelší text ze stejně dlouhých slov

Pro sychravé podzimní večery jsme pro vás připravili tvořivou soutěž, která nás všechny nejenom zaměstná, ale i pobaví. A co hlavně, tato soutěž je jako stvořená i pro naše učitele ;-)

Pravidla jsou jednoduchá:

1. - 5. třída skládá texty ze slov s minimálně 3 písmeny
6. třída ze slov s minimálně 6 písmeny
7. třída ze slov s minimálně 7 písmeny
8. třída ze slov s minimálně 8 písmeny
9. třída ze slov s minimálně 9 písmeny
- učitelé ze slov s minimálně 10 písmeny

A TAKTO NĚJAK
BY TO MĚLO
VYPADAT ↴

Chceme pomoci tvorbě vyrůst. Prostě pracně píšeme dětské školní noviny cestou osobní tvorby. Témata odráží obsahy životů autorů článků, kterým dáváme volnou plochu papíru černou barvou psanou.

Texty musí dávat smysl, nejsou povoleny vulgárnosti a sprostá slova, předložky a spojky. Posílat své texty do poštovní schránky ve škole nebo na redakce@barakoviny.cz můžete **do uzávěrky 10.11.2014.**

V DALŠÍM ČÍSLE NELEPJI UVĚŘEJNÍNE 😊

Školní kantýna ... pokračování z titulní strany

Usilovně se snažím nabízet vám zdravou výživu, jako jsou například tmavé pečivo, ovoce, jogurty, mléčné výrobky, ale bohužel, není zatím mezi vámi o tento druh potravin moc velký zájem. Zeleninu neprodávám, protože se po ní nikdo neptá. Nevím, co bych v kantýně ze zeleniny měla prodávat, abyste si ji kupovali. Pokud byste měli nějaké přání, co byste rádi ze zeleniny v mém kiosku měli ke koupi, tak vám to ráda budu objednávat. Stačí mi to jenom říct. Ono ani ovoce není moc žádané, ale čas od času se prodá alespoň nějaké to jablko :-)

Názor je takový, že děti, ať si koupí zdravou či nezdravou výživu, tak by měly být více kolektivní a hravý a nesesedět u počítačů. Ať si klidně koupí nějakou tu mlsku, ale ať se prostě hýbou, najdou si nějakou zábavu, a tak. Ale není to jenom o obezitě, jak se všude říká o nezdravé výživě. Myslím si, že v této době jsou děti strašně pohodlné a hlavně se stydí koupit ke svačině něco ze zdravé výživy před spolužáky, aby se jim „drsňáci“ nevysmáli.

Také jsem zastáncem toho, neprodávat všechno za každou cenu. Přijdou mi děti, které mají třeba dvacetikorunu a chtějí ji utratit hned celou. A já jim doporučím, ať si koupí něco raději za 5 Kč a zbytek si nechají na další den.

Byla bych moc ráda za vás všechny, abyste se zkusili nestydět a vyměnili sladké limonády, sušenky a bonbóny za ovoce, zeleninu, celozrnné tmavé bagety a další zdravější stravu a tím sami propagovali mezi svými méně odvážnými spolužáky, co je dobré pro zdraví a přitom také chutné. Chtěla bych se zeptat třeba parlamentu, co by šlo zlepšit nebo vylepšit. V nabídce mám i velkou nabídku pitného režimu, od malých pitíček až po velké limonády, ale i v pitném režimu bychom mohli spolu nabídku upravit zdravějším směrem.

napsala: Elisabeth D. Harrerová, 7.A

foto: Lubomír Harrer

Cestou necestou *Jedeme do Chorvatska*

Do Chorvatska s Danem a Rendou

Od letošního jara jsme s rodiči plánovali dovolenou v Chorvatsku. V polovině srpna tento okamžik konečně začal.

A tak se naše rodina a ještě dvě rodiny vydaly na společnou cestu. Měli jsme jet bydlet do mobilhome, ale v den odjezdu to sousedi z Prahy změnili. Kousek od hranic Rakouska, když už byla tma, jsme zastavili na benzínové pumpě. Tam jsme se všichni najedli jídla ještě z domova, doplnili jsme benzin do auta a pokračovali v jízdě. Cesta byla dlouhá, ale po deseti hodinách jsme konečně byli na místě.

Místo vypadalo hezky, ale jen na pokoukání. Na koupání to bylo nic moc a k tomu všemu tam bylo zákaz koupání. Myslel jsem si, že si časem zvyknu a že se mi tu bude líbit, ale opak byl pravdou. Čím déle jsme tam byli, tím víc se mi tam nelíbilo a ne jenom mě, ale i mým rodičům, bráchovi i známým z Čížkovic. Když jsme se dozvěděli, že pražáci pro nás nezajistili ubytování, jeli jsme si nějaké sehnat. A když tátové nakonec ubytování po telefonu sehnali, byli jsme všichni šťastní.

Mysleli jsme si že to je tak hodina a půl cesty, ale když táta se strejdou dali hotel do navigace, zjistili jsme, že to je ještě dalších pět hodin cesty. A tak jsme vyrazili do Omiše. Když jsme dorazili na místo, moc se nám tam líbilo, a tak jsme se ubytovali a ještě večer jsme se šli koupat do moře. Počasí nám přálo, a tak jsme se chodili každý den koupat. Večer jsme jezdili na výlety do Omiše nebo na Makrskou rivieru.

Byli jsme se večer podívat do přístavu Omiši na bitvu pirátských lodí. Byli jsme i na výletě pirátskou lodí, na kterou jsme se byli podívat. Také jsme navštívili továrnu na výrobu olivového oleje. Cestou zpátky do Omiše jsme na lodi hráli hry a koupali jsme se na otevřeném moři. Ochutnali jsme mořské plody, chobotnici, ústřice, raky, kraby a ryby. A dokonce jsme viděli na moři poloponorku na prohlídku podmořského života. Bylo tam nádherně, a tak jsme si dovolenou prodloužili o tři dny déle :)

Cestou domu jsme zažili ještě další dobrodružství, protože se nám porouchalo auto. Svezli jsme se na odtahovém autě a přesпали ještě jeden den v Záhřebu. Druhý den jsme si prohlédli město a s bráchou jsme se vyblbli na tobogánu v obchodním centru. Večer přijela odtahová služba s náhradním autem a jeli jsme domů. Když jsme dorazili do Čech, nešlo tátovi nastartovat i to náhradní auto, a tak nás odtahovka roztáhla za lano, až se auto nastartovalo. A takhle to šlo několikrát dokola, až jsme dorazili do Prahy, kde jsme auto vrátili, a zbytek cesty domů jsme už dojeli odtahovkou.

A tak jsme byli všichni rádi, že jsme dorazili domů.

napsal: Renda Ševeček, 6.A

Ilustrace: Vít Lát, 8.A

Redakce

Šéfredaktor:
Elisabeth D. Harrerová

Zastupce šéfredaktora:
(zatím neobsazen)

Redaktoři:
Jana Balangová
Kristýna Kleinová
Daniela Nováková

Redakční e-mail:
redakce@barakoviny.cz

Redakční školní schránka:
U ředitelny ZŠ Antonína
Baráka v Lovosicích

Grafická podpora:
grafik Petr Ludvík

Technická podpora:
fotograf Lubomír Harrer

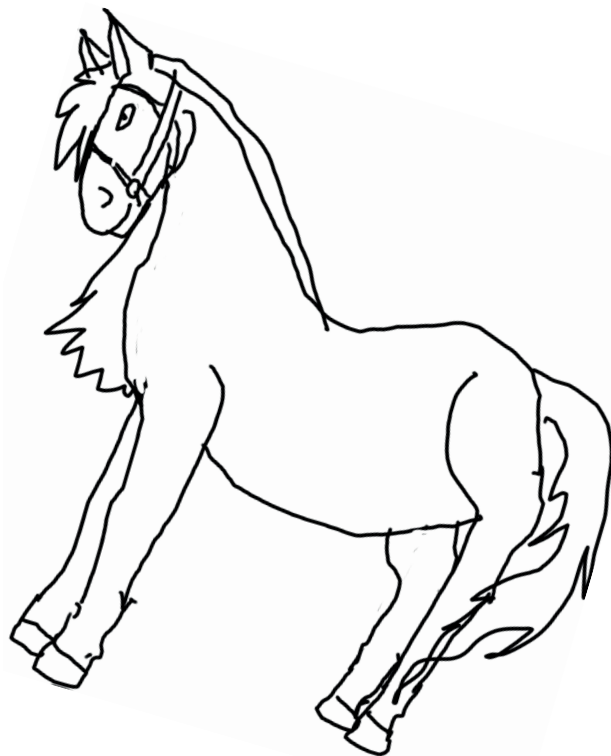
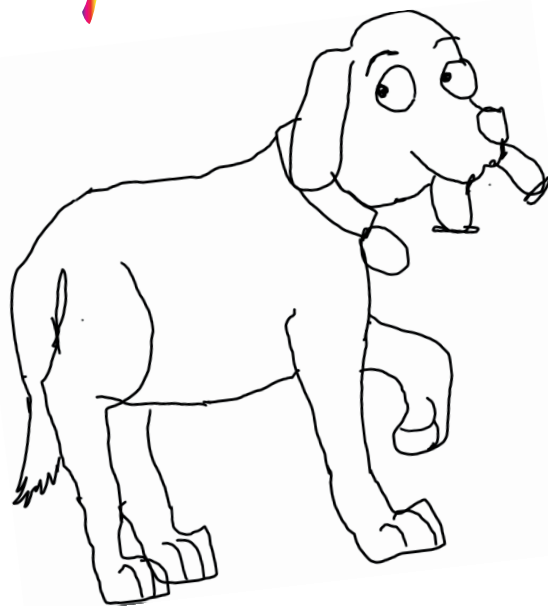
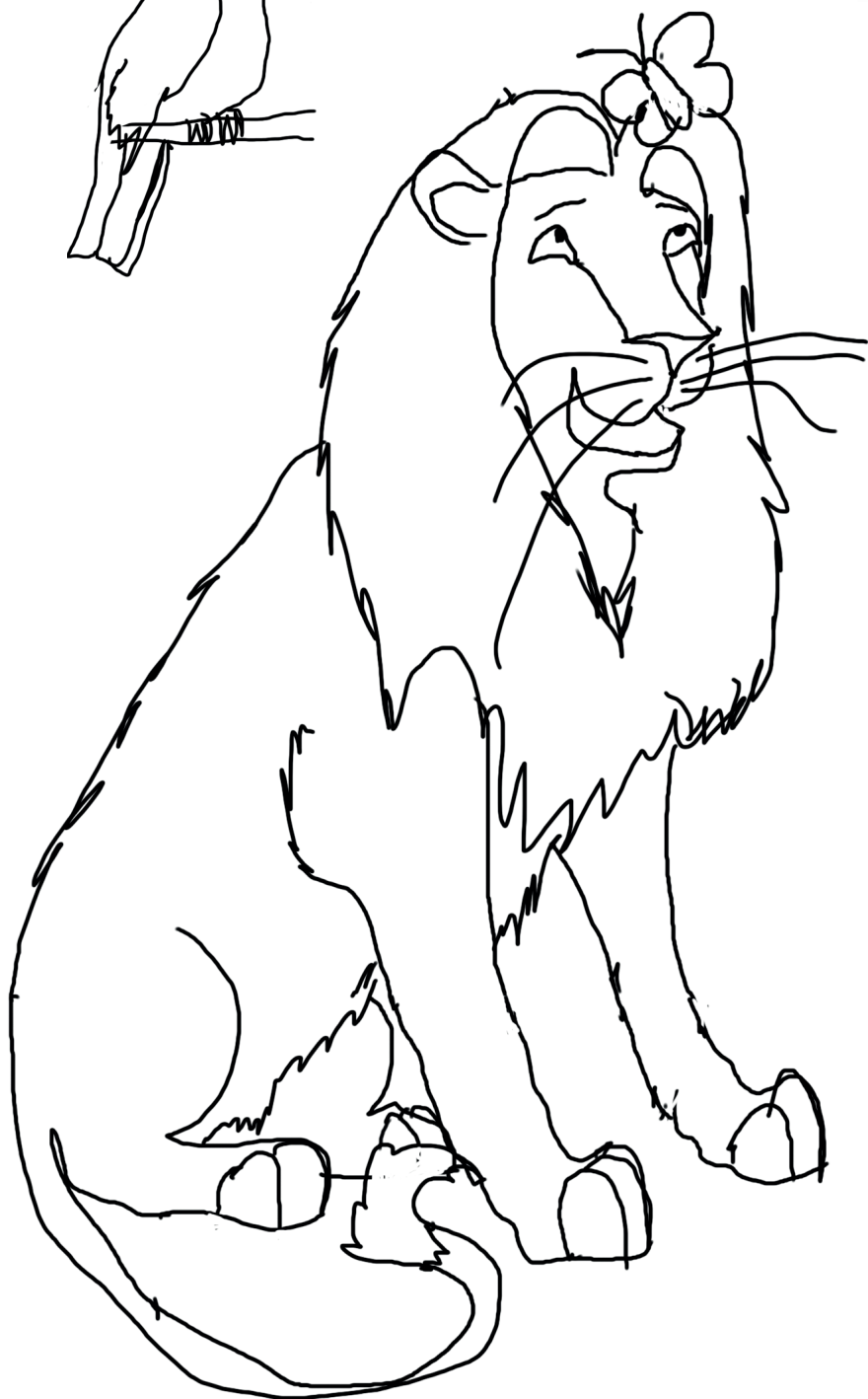
Pracoviště redakce:
Ateliér kreativní
a trikové fotografie
Jiráskova 4
411 12 Čížkovice

Barakoviny jsou školními
žákovskými novinami
šířenými tiskem i v elektro-
nické formě, jejichž obsah
se může nekomerčně
užívat v nezměněné formě
s uvedením autora každého
užitého příspěvku (obrazo-
vého i textového) a s
uvedením zdroje, tj. názvu
Barakoviny doplněného
o číslo a datum vydání.

© Petr Ludvík - grafika
Ostatní uživatelé i osobnostní
práva jsou chráněna AZ
a OZ.

Omalovánka pro nejmenší

Jana Balangová, 6.A